

نشست علمی تخصصی هنر، معماری و شهرسازی عصر پنجشنبه‌ها

محل برگزاری: سالن اجتماعات مهندسين مشاور هرم پی

زمان: پنجشنبه ۲۹ مرداد ۱۳۹۴

عنوان: نگاه ایرانی در دوره هخامنشی

سخنرانان و اعضای پنل: خانم دکتر غزال کرامتی، خانم مهندس خوب چهر کشاورزی

چهل و سومین نشست از سلسله نشست‌های عصر پنجشنبه با حضور جمعی از اساتید، صاحب نظران و علاقه مندان با موضوع "نگاه ایرانی در دوره هخامنشی" به ترتیب با سخنرانی خانم دکتر غزال کرامتی و خانم مهندس خوب چهر کشاورزی برگزار شد.

چکیده‌ای از سخنرانی‌ها به شرح زیر می‌باشد.

سخنران اول خانم دکتر غزال کرامتی، به جایگاه آب در بینش پیش از اسلام پرداختند. گذشتگان زمین را همچون یک گوی میدانستند که نیمی از آن خشکی و نیمی از آن آب است. تا اینکه در پی یورش اهریمن بر زمین، ایزد تشتیر با جام ابر مانند از آب‌هایی که در آغاز آفریده شده بود، آب برداشت. باد، آن را به آسمان برد و بر زمین ببارانید و به سبب نمناکی، زمین به هفت پاره بگسست که با نام هفت اقلیم یا هفت کشور خوانده می‌شوند؛ رانش آب به نیمکره بالایی، سبب آفرینش هفت دریا نیز شد. این دیدگاه

کتاب بندهش است در سده چهارم هجری. ابتدا توسعه‌های نخستین صورت گرفت که به دستور اهورامزدا توسط جم انجام شد. سپس سکونتگاه‌های نخستین را معین می‌کند. و شرایطش را مطرح می‌کند. "... و بدان جا، خانه برپای دار؛ خانه فراز اشکوب، فروار و پیرامون فروار." آب پیش از زرتشت: نگاه طبیعت مدار داشته است که هم می‌تواند سازنده باشد و هم ویرانگر و همچنین مورد ترس و احترام بود. در سال‌های آغازین دعوت زرتشت: نگاه توحیدی وجود داشت که اهوره مزدا، آفریدگار مطلق گیتی است و آب‌ها را هم او آفریده است. مدتی پس از زرتشت: تلفیق نگاه طبیعت مدار و نگاه توحیدی

بوجود آمد که آب و مهر ، به عنوان نمودهایی از هستی بخش مطلق ، بسیار ستایش می شوند. در دوران ساسانی : تفوق نگاه طبیعت مدار بر نگاه توحیدی شکل گرفت وعنصر آب، به عنوان ایزد بانوی آب ها و با نام ” آردوی سورا آناهیتا ” ، به همراه ایزد مهر (میترا) ، با اهورامزدا همراه می گردد. نام ایزدبانوی آب ها ، به صورت کامل آن از سه واژه تشکیل یافته است : اردوی- سورا- آناهیتا . اردوی به معنای رود ، سورا به معنای نیرومند ، و آناهیتا به معنای پاک . آب در اوستا بارها و بارها ستایش شده و آن را اهورا مزدا آفریده خطاب میکند. و ما همچنان شاهد این تاثیرات آب در زندگی امروزه خود هستیم که از نیاکان گذشته خود به ارث ببریم.

سخنران دوم خانم مهندس خوب چهر کشاورزی، در زرتشت برای اینکه شخصی به رستگاری برسد باید تمامی بدی ها را از خود دور کند و به شش امشاسبند برسد و آن را در خود نهادینه کنند تا به مقصود برسد. چهار امشاسبند اول اردیبهشت، شهریور، سپندارمز و را طی بکنند به خرداد میرسند که نگهدار آب است که یک نوع رسایی و کمال ایجاد میشود. و میتواند راه خود و رسم زنگی خود را در این مرحله انتخاب کنند. بعد امرداد است که به معنای جاودانگی است برخلاف مرداد که به معنی مرگ است. کیمیاگری تهذیب نفس است به واسطه اجتناب از رذائل و تذکيه نفس به فضائل. جاودانگی و کیمیاگری یکی از خصوصیات زرتشت بر شمرده شده اینکه هخامنشیان توانستند به واسطه ی همین کیمیا گری رور گر گر یا گراگر در شوشتر را روان سازند. ببینید بر چه پایه ای از دانش این بنا شده که بی نظیر است. در باورهای دینی زرتشت، خدا ۱۰۱ نام دارد. در اینجا به تعدادی از نامها که به کیمیاگری مربوط میشود اشاره میکنم. سازنده ی هوا از آتش، سازنده ی آب از آتش، سازنده ی هوا، سازنده ی آب از هوا، سازنده خاک از هوا، خالق کل جو لایتنهایی، فروزنده ی کل آتشفها، تولید کننده باد، خالق آب، سازنده آتش از خاک، سازنده هوا از خاک، سازنده آب از خاک و رودخانه ی گر گر در شوشتر که توسط هخامنشیان بوجود آمده ببینیم که بر پایه ی چه دانشی این انجام شده است. پادشاهان هخامنشی به خاطر اینکه باید باغداری را رواج دهند خودشان را موظف به باغداری میکردند. و اینها همان پَرْدِزَه هستند که امروزه در زبان لاتین به آن پارادایس میگویند.